

KURYER LITEWSKI

*Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
Imperatora Caley Rosyi.*

z Wilna VS. 27 Czerwca 1800 we Srzodę

z Mińska d. 16 Czerwca

JW. Pasterz tutejszy Kawaler Dederko, doprowadzając to wszystko do skutku, co Pierwszemu w Dyecezyi Biskupowi dopełnić należy: dołożył staranność, ażeby mógł mieć Cmentarz Kościołowi Katedralnemu właściwy, iako razem będącemu i Parafialnym. Gdy więc plac kalwaryja zwany nie daleko od Miasta leżący, opatrzył funduszem dla utrzymania Kapellana na tym miejscu, postawil pomieniony plac obrządkiem Biskupim dla zbudowania wiernych poświęcić; wydał wprzód do caley Dyecezyi pod dnem 25 Maja o tym uwiadomienie; Na skutek czego nie tylko Duchowieństwo świeckie i Zakonne, ale wielu obywatelów z Gubernij na tę Ceremonią przybyło. Równie też powiększyli to liczne zgromadzenie swoją przystawnością JW. JX. Arcy Biskup Miński i Kawaler Potemkin, JW. Gubernator tutejszy i kawaler Karniejow i wszystkie osoby tak Rządu we, iako wołkowe i Cywilne. Zaczęła się ta Ceremonia Święta od Kazania przez WJX. Supińskiego Kanonika Katedralnego Mińskiego wybornie mianego; po którym JW. Pasterz do poświęcenia Grobow przystąpił. Lubo zaś na tym miejscu jest wystawiony Kościół, Msza S. iednak dla wielkiego zgromadzenia w otwartym polu pod namiotem bogatym suffitowym na dwónastu Kolumnach wspierającym się, przez JW. Pasterza odprawia się. Obok tego Namiotu, drugi był rozbity Namiot, pod którym Duchowieństwo mieściło się. Wszyscy zaś lud, który się zebrał zachował się z nabożeństwem, i skromnością takim miejscu, okoliczności i obrządkowi przyzwoitą.

Z Petersburga VS. 15 Czerwca.

General Xiąże Bagration naznaczony Szefem leibgardyjskiego strzelców batalionu; dawniejszy zaś Szef onego General Lieutenant Racyński został Tajnym Konsyliarzem. Strzeleckiego pólku Woieykowa Półkownik Graf Jewelicz z będzie Szefem pólku strzelców przedtym Xiążęcia Ba-

grationa. General Lieutenant Graf Langeron naznaczony Inspektorem piechoty w Brzeskiej inspekcji, na miejscu Generala Lieutenanta Fersztera. Regimentu muszkietyerow Nieświetajewa Półkownik Dementy będzie onego kommandantem. Garnizonowego regimentu Retiuńskiego Major Kirpiczow zmarły z rang listy wymazany; muszkietyerow Wieleckiego kommandantem został półkownik Sincin. Tajnemu konsyliarzowi Racyńskiemu Generalski mundur nosić pozwolono. B. tyckiej floty dywizyi flgi błękitney Admiral Musin Puszkin uwalnia się od służby; na miejscu jego poruczona eskadra do przybycia Wice Admirala Makarowa Admiralowi Spiridow. Regimentu muszkietyerow Deżerwe Półpółkownik Jlin naznaczony onego kommandantem.

Podolskiej Gubernii Wice Gubernatorem naznaczony Starsi konsyliarz Woieykow. General infanterji Rozenberg rządzić będzie Guberniami Mińską, Wolską, i Podolską. General Lieutenant Xiąże Gika rządzić będzie interesami cywilnymi Gubernii Smoleńskiej. Kancellaryi Konsyliarz Matyński otrzymał stopień stanu Konsyklarza. Uwolniony od służby Kammerher Balka Polewo znnowu do niej przyięty.

z Wiednia 25 Czerwca z Gazety Wiedeńskiej.

General artylleryi Baron Kray, który główną kwaterę ciągle w Ulm trzyma, pisze ztamtąd d. 19, iż na d. 15 nieprzyjaciel przez Graffa Starray atakowany pomysłnie, i już ustępujący w rozmaite strony, wieczorem tak znaczne odebrał poślki, iż wódz Austrvacki nie chcąc bitwę przeciągać cofnął się do Dunaju i w Gundelfingen stanął. Te goż czasu straż przednia dywizyi Arcy Xiążęcia Ferdynanda ścigała Francuzów między Ochsenhausen i Memmingen, do Wurzach weszła, go iedców zagarnęła. D. 16 wieczorem nieprzyjaciel wiele woyska z armatami do Gunzburg prowadził, i osadził to miejsce gdy Austrvacy przewyższającym siłom oprzeć się nie mogąc ustąpili. D. 17 wyflany od

Graffa Giulay Półkownik Prohaska na czele regimentu huzarów Blankensteina pod Kissendorf potkał batalion nieprzyjacielski z trzema szwadronami; 200 Francuzów poległo w bitwie, 7 Oficerów, 170 żołnierzy w niewolę poszło.

D. 18 nieprzyjaciel w liczbie kilku tysięcy chciał przejść Dunaj, lecz z klęską zaniechał przedsięwzięcia musiał; w tym zdarzeniu Generał Wurmbergki Seeger na czele wojsk swoich stawał bardzo walecznie. Baron Kray Graffa Starray dywizją wzmocnić postawił, odebrawszy wiadomość, że Francuzi Dunaj pod Grimheim przejść zamyślają; co też d. 19 do skutku przywiodł; czekamy ztamtąd wkrótce ważnych raportów. W Tyrolu zaś kommandujący Xiążę Reuss donosi iż gdy nieprzyjaciel wojska jego w Schongau atakował całami siłami, musieliśmy ustępować; Generał Grane do Ambergau, inni do Mittenwald, obie raiąc zkoncentrowane stanowiska na zaślone Tyrolu; w tej bitwie raniony Xiążę Liechtenstein w niewolę przeszedł. Xiążę Reuss główną potęgę zgromadza do Reuti, Generalowi Mercandin w Immenstadt utrzymać się rozkazał. Hiller z Grisonńskiego kraju, Jellachich z Vorarlberu nic nie donoszą uwagi godnego.

Od Generala Kawaleryi Melas wysłany d. 8 z asy goniec przez Genewę, Liwonę Ferrarę tu przybył. D. 5 regiment infanteryi Reiskiego z kilku szwadronami huzarów przeszedł do Busco na przeciw tego miejsca gdzie Tesino wpada do Po rzeki, niosąc ratunek regimentowi Lobkowicza przed nieprzyjaciół zagrożonemu; lecz z d. 6 na 7 już blisko 6 tysięcy Francuzów stało na prawym brzegu; tak więc ustępując przemagającej się Austriackiej regimencie, cofnęły się ku Voghera, gdzie ich przyłotł stojący obozem Ott Generał. D. 11 dywizye Keim i Haadick do Alexandrii wkroczyć miały, gdzie Generał Elsnitz już się znajduje. W cytadeli Placencji zostawiony garnizon kilka pomyslnych wycieczek miał uczynić; toż samo stało się w Medyolanie, gdzie kommandujący General Nicletti wypadłszy na nieprzyjaciół, dwie armaty zabrał i cokolwiek żywności.

Generał Mitrowski oddzielnym korpusem kommandujący w Modenie, opuściłszy kraj ten przez Reggio do Parmy przeszedł, ztąd zaś w Casalmaggiore łączył się z dywizją Wukassowicha. Do twierdzy Pizzighitone nieprzyjaciel szturm przypuścił, lecz z klęską został odparty. Generał Sommariva nie tylko w Toskanii, ale nawet w Ferrarze lud zachęca do pospolitej obrony; przeciwnie zaś nieprzyjaciel zatrudniający się dziś formowaniem Cisalpińskich legionów, wydał proklamacye odwołując obywatelów, mianowicie góralów Breściańskich od zbrajania się przedsięwziętego na ocalenie własności swojej.

U nas formowanie nowych armii na wstrzymanie zapędów nieprzyjaciela, iedyną jest rozmowa materyą. Dziś powszechny jest ogłos że pod Scharding zgromadziemy wkrótce 60 tysięcy żołnierzy; pod naszą zaś stolicą obozem stanie część znaczna pospolitego ruszenia Węgieckiego. Z drugiey strony wojsko Barona Kray będzie pomnożone 57 tysiącami. To pewna iż z Czech i Morawii posłano już do niego czwarte bataliony regimentów: Erblich, Gamminger, Wenke, Im, Froelich; Khenl, Brechainville, Kihlky, Furstemberg, Hohenlohe, Orange, Callenberg, Stuart, Coloredo, Wallis, Cesarza, Manfredyni, Schroeder, Mitrowski, Lasci, Olivier, Kaunitz, H. J. Wenzel. Oprócz tego w Czechach stanie pod bronią 42 tysiące ochotników; w Austrii zaś Niższej i wyższej na miejsce pospolitego ruszenia, bydlę postawioną milicya krajowa.

Słychać że w Genui 10 tysięcy Anglików ma wylądować; tyleż ludu uzbroić przyrzekli górale Breściancy, którym przywodzić będzie General Laudon. Nieprzyjacieli chwytali pierwszego kuryera, którego Melas posyłał z raportem o dobytciu Genui; dla tego wiadomość o tak ważnym zdarzeniu odebraliśmy naprzód z Florencyi. Głód Massenę przymusił ustępować z miasta uporeczywie broniącego; 6 tysięcy ludu umrzeć miało; więcej podobno jest chorujących.

*z Londynu 17 Czerwca z Gazety
Hamburgskiej*

Kapitan Fellow przesłał raport Lordowi S. Vincent donosząc o skutecznym powielekrotnie na kilku miejscach wylądowaniu wojsk Angielskich na brzegi Francuzkie. Nic się dotąd ważnego nie stało; w odnodze Departamentu Morbihan spaliliśmy kilka nieprzyjacielskich statków, zabraliśmy 100 jeńców; magazyny zniszczone zostały. Dziś rozchodzi się pogłoska, że General Maitland niedaleko Breśćńskiego portu w Saintes nowe uczynił wylądowanie; z drugiey strony wojsko pod kommandą Generala Stuart wypłynęło do morza śródziemnego. Sławny Szuanów dowódca Georges od Ludwika 18 Króla Francuzkiego rangę Generala Lientenanta, i czerwoną wstęgę otrzymał. W Lipcu sesyje Parlamentowe mają być zakończone. General Koehler z wielo Oficerami dawno wysłany do Constantinopola na doskonalenie Turków w taktyce Europejskiej, wkrótce powraca do Ojczyzny; czas pokaże iesli od Barona Tott i innych poprzedników swoich był szczęśliwszym. Lord Castlereagh szczegulny wynalazł sposob i podał Izbie Niższej nadgródzenia miastom Irlandzkim straconego przywileju obierania Parlamentowych reprezentantów; każde miasto w nadgodę wezmie ze skarbu 15. tysięcy F. S. ponieważ zaś 84 jest miast prerogatywę tracących, zatem dług narodowy powiększy się, millionem 200. tysięcy F. S.

Od armii w Niemczech walczącej nie dawno ważnego nie mamy Generał en chef Moreau usiłując Birona Kray wyciągnąć z obronnych pod Ulm stanowisk; lecz Wódz Austriacki trzyma się ich statecznie, pozwalając nawet podziałom naszym wpadć do Bawaryi, grozić Tirolowi, co wszakże nie decydującego za sobą pociągnąć nie może, i trwać zapewne będzie, aż armia rezerwowa wykona co zamierzyła we Włoszech. Tu Genua nie usza nakoniec dosu wszystkim twierdzom któreśmy w terazniejszym i przeszłym roku trzymali powszechnego. Głoszono że Mafsen miał żywność do końca Czerwca, że kilkadziesiąt statków do portu zawinęło z Antibes, Marselli; że Austriacy ustępować muszą, że Suchet z iedney, Berthier z drugiey strony odstępować będzie. Jak te pogłoski od prawdy dalekie mi były, pokazuje list przez Mafsen d. 7. z Genui do Konsulow pisany.

Zawarłem, powiada, umowę względem ustąpienia prawego skrzydła armii Włoskiej z murow Genueskich, od 5. Kwietnia ze Francyi ani też z Corsyki nie mieliśmy żadnych posiłkow. Od 21. Maja lud cały chleba nie kosztował, żołnierzom zaś dawano mieszały w półowie z otrębów i majsu; przez dni 10. ostatnich oblężenia na mniey seu mais braliśmy kakao, racją do trzech uncyi zmniejszoną, konie prawie wszystkie ziedziono; z tych względow d. 3. wieczorem podpisałem umowę. D. 5. skrzydło prawe ruszyło z miasta do Alaisio, dla złączenia się z centrum armii, które tam się znajdowało d. 6. Jutro sam do obozu pośpieszę; prowadzimy artilleryą, ammunicyę, bagażę. Później prześlę dziennik czynności wojennych od 5. Kwietnia do 5. Czerwca.

Mafsen.

O tym zdarzeniu pamiętnym donosząc Buonaparte Konsulom wyraził, iż według przejętych listow Generała Melas, Ott rozkaz odebrał odstąpić od miasta, gdy już Mafsen głodem przycisniony o kapitulacyę prosił. Przydaie pierwszy Konsul, że Mafsen i Suchet połączeni wkrótce wtargną do Piemontu, zozrywając nieprzyjacielskie siły, których część znaczna Genuę zastępować musi. Naostatek kładniemy krótką wiadomość o czynnościach armii rezerwowej z rapportu Generała Berthier wyjętą.

D. 5. Loison przeszedłszy Addę w Lodi, zajął Crema i Orcinowu; twierdzę dość obronną, lecz nie opatrzoną garnizonem; przeprawiwszy się zaś przez Oglio udał się do Brešcia; znajdujący się tu Generał Laudon uszedł z miasta sam ieden; wódz Francuzki marsz obrócił do Placencyi, gdzie go wzywał Murat. Tegoż czasu legion Cisal-

piński pod Generałem Lecchi zabierał nieprzyjacielską flottilę na większym jezierze, wkraczał do miasta Leccę, zmierzał do Bergamo, zdobywając na drodze 50. iehców, armat 4. Duhesme wszedł do Cremony gdzieśiny znaleźli wielkie magazyny; oprócz tych na rzece Po Austriacy mieli wiele statkow żywnością i ammunicyą ładownych; wszystkie poszły w zdobycz żołnierzowi. Z wymienionych magazynow, jako też z drugich które w Placencyi założono, Melas kazał codziennie do Alexandryi przewozić po 1200 worow mąki, 2500 owsa; lecz już było po czasie.

Albowiem d. 5. rano Murat udał się ku oomienionemu miastu. Między tu nieprzyjaciel most pływający ze statkow na Po rzece, którego czoło od Lombardyi warownemi szaniami założone było; w tych Generał Mosel 20. armat postawił; 18. cięższych grło z prawego brzegu; atakowaliśmy iednak, i po długiey rozprawie Murat szanice i most oprował; zagarnelismy 100 iehców; reszta za rzekę uchodząc uprowadziła za sobą trzy ostatnie mosty składające tyżwy. D. 6. Lannes bardzo rano kazał umyślnie dawać ognia z armat po wielu miejscach razem nad rzeką, rozrywając uwagę nieprzyjaciela; sam poszedł pod Belgiosu, i zastąpił bardzo ważne stanowisko Stradella, kędy idzie droga iedyna do utrzymania komunikacyi Austryakom potrzebna, z tego więc naybardziej względu atakować nas umyślili.

Bitwa z obu stron zacięta; 28 pódbrygada nayłpiej walczyła; ustąpił nieprzyjaciel zostawiając 200 zabitych, 300 iehców. ranionych tyleż, kilka wozow ammunicyjnych; poszedł do Placencyi. Już w okolicach tego miasta był z wojskiem Murat. Austriacka dywizya wnieść chcąc dla powiększenia garnizonu cytadelli otoczona broń ziożyć musiała; tu się znalazły naywiększe Melasa magazyny; z listu do Generała Mosel pisanego widzimy, że Alexandryjskie już wyczerpane, innych zaś w Piemontcie nie było. Pod Placencyą i w mieście zabralismy dwa tyfiące iehców. W Mediolanskiy cytadelli jest garnizon, 1500 ludzi Piemontczykow i z legionu Rohana, który tu sam się zawar; reszta iego półku i strzelce Buffy zastępują Pizzigitone w liczbie tyfiące żołnierzy.

D. 9 przyszło do większey nad inne dotąd we Włoszech i krwawszey sprawy. Generał Ott po wzięciu Genui w trzech forsownych marszach przeszedł do Voghery na czele 15 tyfiący żołnierza; tegoż czasu złączył się z nim Gottesheim, który przez Bobbio 5 tyfiący ludu prowadził na zabronie nie nam przeprawy przez Po rzekę. Armia nieprzyjacielska na górach pod Casteggio i Montebello stanęła. Murat i Lannes walną dać bitwę postanowili. Trwała dzień prawie cały z naywiększym uporem. Pietwo

szy Watrin atakował Auftryakow; wygranę przyznac trzeba Generalowi Victor, który w najkrytyczniejszej chwili dywizją Chamberlaca do ognia wprowadził; 96 półbrigad walcząc bagnetem zwycięstwo do nas przechyliła. Nieprzyjaciel w zabitych i ranionych stracił 3 tyłki; jeńców zabraliśmy dwakroć tyle i 5 armat.

Jeden z Auftryackich Generalow poległ, kilku jest ranionych; z naszej strony zabitych i ranionych Berthier nad 600 nie liczył. Buonaparte w Pawii wiadomość odebrał o tak ważnym zwycięstwie, i nie mieszkając do armii pośpieszył, której pod Alexandryą ciągnąć kazano. Już albowiem nakoniec General Melas opuściwszy Turin, w okolicie piemoniego miasta zgromadzić postanowił całą potęgę; tu podobno wkrótce stoczona bitwa od opisanej krwawsza rozwiąże pytanie do dzisiaj wątpliwe; komu Włochy podlegać mają. General Moncey przyłączył się do głównego obozu z dywizją Szwajcariką, która prawie cała rzekę Po już przeszła; słowem cała armia dziś jest między Placencją i Alexandryą, wyłączając niewielkie oddziały w Lombardyi zostawione. Z Stradeilla piszą d. 10, że Massena i Suchet złączyły się musieli.

Nie jest u nas tajemnicą że Buonaparte gdy jeszcze bawił w Genewie, kazał napisać i drukować liczbę nieskończoną rozmaitych proklamacyi, na wszelkie przewidziane i nieprzewidzane przypadki; te dziś hojnie we Włoszech rozrzucamy. W ostatniej odezwie do armii z Mediolanu Konsul zachęca żołnierzy, ażeby nieprzyjacielskim wojskom do granic ocyficznych powracać nie pozwolili. Co piszą z obozow naszych o starie opłakanym kraju Włoskiego, wiare przechodzi; bo czyliż podobna wierzyć, ażeby Auftryacy drzewa nawet owocowe mieszkańcom wydarli; Piemont bardziej niż Lombardją zniszczyli, zostawiając ledwie nie tchniętą wodę i powietrze; najgorliwszych Domu Auftryackiego przyjaciel uwieźli, grosz gotowy z kraju wyciągnawszy asygnacyami zasypali; Króla nakoniec Sardyńskiego, wybierając z Państwa jego całe dochody, zostawili bez wszelakiego opatrzenia.

Podobnym sposobem wierzyć niepodobno co donoszą Officyerowie nasi o wodzach Auftryackich, którzy widząc nawet rezerwę i już walcząc, jeszcze nie wiedzieli jaka jest potęga armii do Włoch wkraśniającej. W listach przy kuryerze Generala Melasa znalezionych, i tu wiadomości podanych czytamy, że d. 4 General Keim pod Avigliano atakowany, dał odpor, 12 Officyerow, 500 żołnierzy w niewolę zabrał. O wylądowaniu wojsk Angielskich do zachodnich Departamentow nic nowego nie donosi Bernadotte; czyni jednak uwagę, iż nieprzyjaciel na wielu miejscach razem grożący wtargnięciem mieć musi ważniejsze zamiary.

*z Lausanne i Czerwca z Gazety
Courier du Bas Rhin.*

D. 18 Maia Breux Porucznik regimentu Kińskiego rodem z Bruxelles 20 letni młodzieniec, z 40 ludźmi był wysłany w dolinę Aosta, dla powzięcia pewnych wiadomości o Francuzach; albowiem w armii Auftryackiej we Włoszech dawno biegła pogłoska, że rezerwa z Dijon pod Konsulem Buonaparte do Piemontu wtargnąć zamysła przez górę S. Bernarda i Simplon; nikt temu wierzyć nie chciał, znając jak na wiosnę trudne jest ciągnięcie drogą 18 calow szeroką; śniegiem zawałoną. Breux 5 dni blakając się między przepascistemi skalami, 23 Maia pod wieczor nie daleko wiołki S. Vincent postrzegł o kilka krokow 5 Francuzkich Generalow między którymi był Konsul, i dwóch tylko żołnierzy. Chcieli dać ognia Auftryacy; Porucznik nie pozwolił oświadczyć iż chce tak rzadką zdobycz zaprowadzić do obozu.

Podobnym sposobem Francuzcy żołnierze porwali się do broni; lecz Buonaparte wstrzymując ich zapęd; kto jestes zawołał na Officyera Auftryackiego, co tu robisz zład przyszed es; tak liczną mész konmendę, do jakiego należysz regimentu; do jakiego Generala; gdzie stoi dywizya, i wiele tym podobnego pytania, na wszystkie Porucznik odpowiedział; co przynajmniej zabrało pół godziny. Tym czasem przykryło się słońce nieczylnie Auftryakom; wołali na Officyera ażeby jeńców prowadził; lecz Buonaparte: dotąd, rzekł byłem jeńcem waszym, teraz moimi będziecie; uspokoycie się; krzywdy nie uczynię. Jeszcze tych słow nie dokończył, gdy Cesarscy postrzegli się ze wszad opasanemi przez Grenadyerow. Konsul Officyera na nocleg odesłał do Chatillon, na zaiutrz w Aosta zaprosił na obiad; wkrótce potem Breux przejeżdżał przez miasto nasze do Paryża.

*z Wenecyi i Czerwca z Gazety
Hamburgsk ey.*

D. 25 Maia Ociec S. przybył do Padwy z największą okazałością, pośród nieustannych okrzykow zgromadzonego ludu przyjmowany; dni 6 zabawił w pomienionym mieście; dziś do naszej stolicy powrócił, mając wkrótce przedsięwziąć dawno ułożoną podróż morzem do Rzymu.

*z Pragi 13 Czerwca z Gazety
Hamburgsk ey.*

Dnia wczorayszego przybył do naszej stolicy z Constantinopola Mehmed Bey Effen di Posel Ottomańskiej Porty u Dworu Berlińskiego, i krótko zabawiwszy, dziś w dalszą drogę pośpieszył.

DODATEK

D O

KURYERA LITEWSK.

z Wilna VS. 27 Czerwca 1800 we Szrodę.

z Nordkopingi 7 Czerwca z Gazety
Hamburgskiej.

Król Jmć uwiadomiony co się stało w Izbie Szlacheckiej, gdy rozstrzasano projekt placenia długów publicznych, przesłał następujące do Marszałka Sejmowego zalecenie. Gorsząca scena uwagi JEGO Królewskiej. Musi tym sprawiedliwiey zciągnęła, iż garstka malkontentów chciała z mieszać spokójność całego narodu, własną wolę stawiając na miejscu przepisów prawa; liczba ich nieskończenie mniejszą jest, i w porównanie iść nie może z obywatelami dobrze myślącymi, którzy dochowując światobliwie przybiegę tętną jedynie chęcią ugrontowania chwaly i szczęścia ludu Szwedzkiego. Król Jmć widząc że Dawid Schulzenheim i Baron Claes Cederstrom zrzekli się w ów dzień szlacheckiej prerogatywy, oświadczając chęć odmienienia imion swoich, stanowi że pomienione osoby tracą tytuł i szlachecką prerogatywę. Baron zaś Silversfeld, Geypenwald, Adelsvard, Adlersparre, Skoldbrand, ponieważ wykroczyli przeciw ustawom sejmowym, przed sądem stanąć muszą... Po tym wyroku izby Duchowna miejska i rolnicza przez Deputatów oświadczyły Monarsze należną wdzięczność, za utrzymany porządek sejmowania, i domową spokójność.

z Zurich 11 Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.

Dywizya woysk Francuzkich przez góry przedarła się do Ilanz. Z Berne wiadomość odbieramy, że do okolic miasta Genewy przybyły woyska Francuzkie należące do drugiej rezerwy przez Generała Brune w Dijon formowany.

z Auszpurga 12 Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.

Dnia wczorayszego powiodło się Francuzom most postawić niedaleko Landsberga; tam rzekę Lech przesali nie zważając na nieustający ogień Bawarczyków, którzy z

dwoch armat strzelali; wkrótce więc woyska Cesarzkie i Elektorckie widząc przema-gnącą potęgę nieprzyjaciół ustąpiły do Inningen. Przez dzień wczorayszy zupełna była spokójność w okolicach naszych; dziś rano wiadomość odbieramy, że Francuzi zbliżają się do Auszpurga; w tej chwili wydane są rozkazy, ażeby wszelka była gotowość, ponieważ przez miasto nasze ma przechodzić korpus Generała Meerfeldt.

z Munich 12 Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.

Dzisiaj o południu Francuzi wkroczyli powrótnie do Auszpurga; Austriackie woyska pod komendą Graffa Meerfeldt rzekę Lech przeszedłszy cofnęli się do Friedberga. Do Unterbrunn przyprowadzono z tyśiące nowozaciężnego ludu na dopełnienie Cesarzkich regimentów. W całym Bawaryi wybierają młodź zdatną do noszenia broni; chce albowiem Elektor Jmć mieć jak najprędzej 40 tyśiący żołnierza.

z Aicha 12 Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.

Komunikacya z Auszpurgiem przecięta, nie wiemy co się dzieje w tym mieście; to tylko pewna, że do niego wkroczył nieprzyjaciół; dywizya jego postępuje w dół rzeki Lech po obu brzegach, zdaje się jakby zmierzały do naszych okolic; dziś przez dzień cały wyszełny nieustanne z armat strzelanie; przez miasto ciągną bagaże armii Austriackiej do Rain i Dunaju.

z Strasburga 23 Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.

General en chef Moreau nowym dziś sposobem urządza armią. Rezerwę i skrzydło prawe wzmocniono regimentami odwanianymi od krzyżła lewego, któremu dziś przywodzi Grenier na miejscu Generała S. Suzanne; Richepouse stanowi na czele woysk lekkich okrywających marsz armii na lewym skrzydle, Hauptpohl na prawym. S. Suzan-

na trochę słaby na zdrowiu jeszcze u nas bawi; Collaud i Souham pośpieszyli do Moguncyi; S. Suzanne mieć będzie pod komendą kilka dywizyi; tych obowiązkiem jest załadować armią z tyłu przeciw partyom nieprzyjacielskim, które dotąd są nad Renem. Armia nasza znacznie się zbliżyła do granic Tyrolskich; zda się iż Moreau zamysła ustawić najbliższe komunikacje z rezerwą we Włoszech, iak tylko nasi przyjdą do Bergamo i powiatu Valteliny; w on czas armia Niemiecka manewrami i całą siłą przynaglać będzie Austryaków, ażeby opuścili Feldkirch, cały Voralberg, i kraj Grisonów.

*z Weroni 8 Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.*

Nie mamy dotąd raportow urzędowych o tym co się stało we Włoszech; trzeba więc przestać na doniesieniu z listow prywatnych wyjętym. Armia Francuzka Mediolan i wiele miast okolicznych bez przeszkody zajęła, których Austryacy iako otwartych bronić nie chcieli; część artylleryi stojącej w Pawii do Parmy przewieziono; tamże udała się Kancellarya. Wydział nieprzyjacielski rzekę Oglio przeszedł w liczbie nie wiadomej, d. o zbliżył się do Brescia, wieczorem odstąpił, i pod Orcinuo: stanął obozem. Tegoż dnia Francuzi Cremonę osadzili. Co widząc Generał Wukassowich udał się do Mantui chcąc załonić ważną twierdzę; część dywizyi jego z 4 tysięcy ludzi złożona pod Goito stoi, druga od 7 tysięcy w Marcaria; w Peschiera jest garnizon od tyfca żołnierzy.

Baron Laudon na czele małej garstki Austryaków znajduje się w Brescia; mieszkańców okoliczni całą w nim ufność pokładając, broń wzięli ostarując walczyć w potrzebie na obronę kraju swojego. Ażeby kiedykolwiek wstrzymać zapędy nieprzyjaciela śpiesznym krokiem postępującego we Włoszech, Generał en chef opatrzawszy stolice Turin i wiele miast innych w Niemczie potrzebnymi garnizohnami, przedsięwziął udać się przez Alexandryą w okolice Placenyi. Poddanie się Genui wiele Austryakom posłużyło dozwalając im część większą 50 batalionow użytych do blokady odciągnąć w pole. Spodziewamy się za kilka dni podyszc o wielkiej bitwie; tym czasem z krajów dziedzicznych nieustannie do Włoch idą wojska nowe; dziś przez miasto nasze z Vicenza przechodziło 1500 ludzi.

*z Semlina 2 Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.*

Dziś powiadają Turcy, że Paflwan Oglou wyraźnie odrzucił propozycje do niego podane z Constantinopola, uporczywie trwając w dawnym przedsięwzięciu rozszerzenia władzy swojej, granic wielkorządtwa Widdinu, i ugruntowania przywłaszczonej niepodległości. Z Belgradu wiadomość odbieramy, że ten buntownikow dowódca wielką potęgę zgromadza, i do obłączenia zatkniętej Orsowy gotowość czyni. We wszystkich utarczках dotąd z wojskiem Otomańskim stoczonych on górował niedawno poraził Baszę Seid Ali który na czele 5 tysięcy żołnierza chciał rokosańców przymusić do odstąpienia Orsowy.

Na skutek Dekretu Sądu Gługo Litt: w roku terażniejszym 1800 meca Maja 12 dnia zapadłego w sprawie W. J. P. Kazimierza Sulistrowskiego ex Pifarzewicza Litt: z Kredytorami i Pretensorami, oraz Debitorami zeszłego W. Aloizego Sulistrowskiego Pifarza Litt: Sąd Taxatorsko Exdywizorski przeznaczającego, i po tymże sądzie pod upadkiem czyli amissją pretensyi wszystkim Kredytorom, a wnieftanności rekognicyą zawinionych summ Debitorom stawiać nakazującego, W. Sulistrowski ex Pifarzewicz Litt: przybliżając winną z siebie dla każdego faktakcyą, dla niezrzeczności i mnogiej, wydawania poszczegulnie Pozwow liczby, a razem z przyczyny niektórych Kredytorow Pretensorow i Debitorow mieizkania w odległych Guberniach, innych zaś w obcych Państwach zagranicznych, i zadość czyniąc Dekretowi Gługo Sądu Litt: przez Gazety uwiadamia wszystkich generalnie Kredytorow Pretensorow do Majatku zeszłego Oyca swego Pifarza Litt: Aloizego Sulistrowskiego pretensye ściągających, iako też Debitorow do mafy pod konkurs poddanej zawiniających, iżby na termin tymże Dekretem oznaczony, to jest na dzień 15. meca Lipca Ru bieżącego 1800 w Dobrach Sze metowczyzna zwanych w Powiecie Zawileyskim leżących, iako w miejscu Dekretem na expedyowanie Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego destynowanym z dowodami swoimi stawiać

W terażniejszym miesiącu Czerwcu zaczyna się zwykła prenumerata na Gazetę: Kuryer Litewski; kto pocztą utrzymywać zechce, według ogłoszonego dawniej urzędzenia ma się abonnować na półrocze: na miejscu zaś odbierający tylko na kwartał. Z Pocztą na rok cały kosztuje złotych 80; na miejscu wzięta zł. 60.